

viața teatrală
în
„Rampă“

acum 50 de ani

septembrie 1925

● Care sint spectacolele Capitalei la începutul stagiunii? Maria Filotti apare în Bizanț de Mircea Rădulescu, episod tragic din istoria imperiului de la Dunăre; tot la Național, Calboreanu intru-nește elogii unanime în Vlădu-Vodă; revista românească înregistrează un triumf cu Bonsoar București de N. Kiřișescu și Vlădoianu, cu Tănase, Marilena Bodescu, Țuchi Eremia; Puiu Iancovescu își aranjează excelent campania de presă pentru un spectaculos Verneuil — Tratatul de la Auteuil. ● Un vis al lui Zaharia Birsan, directorul Teatrului Național din Cluj: „o mică trupă de artiști tineri, care va juca un repertoriu ușor prin satele mai mari și prin orașelele mai mici din Ardeal“. ● Gest care onorează revista — se propune pentru Premiul național opera lui A. Davila. ● Ce nu se putea scrie într-o cronică dramatică pe seama valorii textului? Scarlăt Froda declară, cu privire la Amedeu Stinjenel de Vlădoianu și Rodan, că „inaugurează cu strălucire, în dramaturgia română, vodevilul“. Alecsandri e pus la colț ca un școlar inexpressiv. ● George Georgescu, directorul

Operei Române, e solicitat să dirijeze la Paris și Stockholm. Tot un muzician român de prestigiu european, Stan Golestan, este criticul muzical al faimosului „Le Figaro“.

● Soare Z. Soare își pune mari speranțe în interpretii din Faust — George Vraca, Aura Buzescu, Buljinski. Citeva punctaje regizorale: „De la ingenuitate, Margareta face o tranziție bruscă spre cel mai sfârșietor dramatism, iar Faust, dintr-un filosof deznădăjduit, în pragul sinuciderei, sare la cel mai înflăcărat amoret“. Să mai deschidem memoriile lui Gogu Ciprian? Cred că da. ● Șarjele confrăților nu întârzie să apară. „La Faust, după actul al III-lea: — Nu înțeleg, dragă, ce-i întunecimea asta pe scenă. Toate scenele se petrec în noapte. Și ar trebui ca Faust să aibă mai multă lumină. — De ce? — Păi Soare a montat-o, I. U. Soricu a tradus-o și Goethe murind a cerut «Mai multă lumină»!“ ● Actorii se gospodăresc singuri. Pentru construcția sanatoriului de la Techirghiol al Societății „Scena“, Tănase dă un spectacol în beneficiu. ● Din „Argus“ sint reproduse considerațiile lui Camil Petrescu despre

arta lui Shaw: „Parodia istorică a lui Bernard Shaw (se reprezenta la Național Cezar și Cleopatra n.n.) prezintă o singură superioritate — dar fundamentală: parodia nu de dragul de a măimuta eroi, cum imită copiii pe profesorii lor, ci ca să ridiculizeze ideea. De aceea și teatrul lui e socotit de unii un teatru de idei. Și cu toată protestarea autorului, asta e adevărul“. ● O ciudățenie: dintre admișii de anul acesta la Conservatorul dramatic, nici un nume care să se illustreze mai târziu, cit de modest. Promoție anonimă. ● Sub bagheta autorului, se repetă la Teatrul Național Meșterul Manole. Victor Eftimiu etalează, ca de obicei, o distribuție mare — C. Nottara, Calboreanu, Buljinski, Ar. Demetriad, I. Brezeanu, V. Toneanu, G. Vraca. ● Intre programul alergărilor (de cai) de la Băneasa și dările de seamă despre rugby, fotbal, turism, „Rampă“ anunță premiera de la „Mic“: Nu-mi înșel bărbatul de Feydeau, piesă pe care și Molière „ar fi iscălit-o cu plăcere“ (o nouă ghidușie a lui Puiu Iancovescu). ● Moare Al. Florescu, uitatul autor al dramei Sanda, scriere care a inaugurat la noi piesa de salon. Florescu fusese „o figură inteligentă și elegantă a diplomației române, fiind în ultimul timp ministru al țării la Varșovia“. ● Program ambițios la Operă: Boris Godunov, Bărbierul din Sevilla, Aida, Povestirile lui Hoffmann. Niculescu-Basu va reîntra în rolurile sale de succes. Conflicttele se aplanau atit de ușor! ● Victor Eftimiu, jucat pe scenele maghiare din țară, La Arad, Don Juan, la Oradea, Akim, iar la Cluj, Prometeu. ● Compania Bulandra-Manolescu-Maximilian-Storin anunță viitoarele premiere, printre care și... Danton de Camil Petrescu, cu G. Storin în rolul principal. Anunț prematur cu... 50 de ani! Dosarul spinoasei chestiuni, în „Adenda la Falsul tratat...“

I. N.